

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prajeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojni proračun.

Finančni odsek avstrijske delegacije dela hitro. Minoli petek je imel v razpravi proračun vojnega ministrstva in je tako redno in izredno potrebščino rešil v nekaterih urah. V štirih urah je dovolil okrog 390 milijonov. To je hitrost, ki mora imponirati. Na celem svetu ga pač ni parlamenta, ki bi tako točno in brez odpora odobril proračun vojnega ministrstva. In kar je posebno značilno, je to, da odsek iz tega proračuna ni črtal niti vinarja. Med tem, ko se morajo vojni ministri v drugih parlamentih takorekoč vojskovati za vsak vinar, se ni pri nas nihče resno zmenil, če je reforma topničarstva tudi v resnici neizogibno potrebna in če more prebivalstvo plačati ogromne svote, ki se zahtevajo.

Dne 7. t. m. je cesar v dvorcu v Budimpešti imel prestolni govor, v katerem je bilo rečeno, da živi monarhija z vsemi državami v najlepšem prijateljstvu in da je ohranitev miru zagotovljena.

To prijateljstvo in ta mir pa velja avstrijske narode ogromne svote. Proračun vojnega ministrstva ilustruje to najbolje, zlasti postavka, s katero se zahteva 38 milijonov kron za nove topove.

Navidezno znaša potrebščina za vojno ministrstvo l. 1903. samo (!) 350,621.845 K, torej za 8,053.303 K več kakor za l. 1902., ali če se natančno pregleda ves proračun, se hitro najde, da znaša potrebščina za l. 1903. v resnici 394,879.935 K, to je za 52,311.393 K več, kakor se je za armado in za mornarico zahtevalo za l. 1901.

Že to je strašno, a vojni minister je povrh še naznanil, da te svote ne zadostujejo, nego da bo prihodnje leto zahteval novih 40,000.000 K in ker se proračun gotovo pomnoži še dalje za najmanj 10 milijonov kron, zahteval bo, v kolikor se sedaj kaže, proračun vojnega ministrstva prihodnje leto za najmanj 100,000.000

kron več, kakor je zahteval za l. 1901.

To je naravnost grozna perspektiva, zlasti če se pomisli, da je kmetijstvo pasivno, tako da ljudje kar trumoma beže v Ameriko, da propada obrtnost, da se vse podrajuje, da je v velikih mestih na tisoče ljudi, ki nimajo zaslužka. Država nima denarja ne za gospodarske in ne za kulturne naprave, samo za vojno upravo ima finančni minister vedno dovolj denarja.

V očigled temu nezdravemu, moči avstrijskega prebivalstva daleč presegajočemu v zviševanju stroškov za armado in mornarico, se glasi kakor krvava ironija, kar je govoril minister zunanjih del grof Goluchowski, da je ohranitev miru zagotovljen. Dobrote takega miru naj razume kdor more.

Sklep finančnega odseka bosta seveda odobrili tudi obe delegaciji. O tem ni čisto nič dvoma. A poučno je, ako se pogleda, kdo je v finančnem odseku glasoval za dovolitev 30 milijonov za nove kanone. Finančni odsek šteje 21 članov. Predsednik Chlumecky ni glasoval. Predloga, da se dovoli 38 milijonov, je bila sprejeta s 13 glasovi proti 5 glasom. Dva člana odseka, hrvatski poslanec Vuković in italijanski poslanec Basevi sta zbežala pred glasovanjem. Med tistimi 13 člani, ki so odobrili vladno predlogo, je šest članov gospodske zbornice in pet veleposestniških poslancev. Ti zakonodajalci, ki nimajo nič volilcev, so že sami imeli večino. Njim sta se potem pridružila še nemški liberallec dr. Pergelt in nemški klerikalec dr. Tollinger.

In to je gotovo jako značilno, da v odseku, ki je bistvo delegacije, imajo večino privilegovanci, zastopniki ljudstva pa da nič ne štejejo.

V Ljubljani, 12. maja. Delegacije.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je sprejel ordinarij in ekstra-ordinarij armade ter brez vsake izpremembe odobril. Tudi izredni kredit za havbice v

znesku 38 milijonov kron se je dovolil. Glasovali so proti dr. Kramář, dr. Žáček, nacionalca dr. Kindermann in dr. Sylvester ter krščanski socialist Mayer. Dalmatinski poslanec vitez Vuković pri glasovanju ni bil prisoten. Krieghammer je torej dosegel kar je hotel. Nove havbice, ki se naroče šele l. 1904, bodo stale skupaj 180 milijonov kron. Generalni major pl. Krobati je dal delegatom strokovno pojasnilo o prednosti novih havbic, in vojni minister je dokazoval, da so novi topovi na vsak način in za vsako ceno neobhodno potrebni. Vendar pa se je tekem debate vojnemu ministru od raznih strani izreklo nezaupanje. Nemški nacionalci in Mladočehi so mu svoje nezaupanje posebno jasno povedali. Vojni minister je naznanil, da vojaško kazensko postopanje reformuje ter da imata oba justična ministra že načrte novega kazenskega vojaškega zakonika. Zanimivo je, da je sekcijški šef pl. Merey v imenu odsotnega zunanjega ministra zavrnil z rezko besedo delegata Vukovića, ki si je prihranil besedo pred plenarom. Celo mladi sekcijški šefi že pometajo z delegati! Daleč so prišli!

Čehi, Poljaki in — cigani.

Madjari so že pozabili l. 1848/9. Postali so blazno domišljavi ter trpe na akutni megalomaniji. Ta narodna bolezen more izzvati v državi nove viharje in krize. Poslanci naznanjajo v parlamentu, da bodo hujskali mladino, najdemonstrira proti cesarski himni ter da bodo sami zvižgali, češ: na Ogrskem se sme prepevati samo Košutova himna. Škandali, ki so nastali radi kavalirjev avstro-ogrškega prestolonaslednika v Peterburg in London, kažejo jasno, da se čutijo Ogrski država za se. Razni dogodki na Ogrskem, v katerih so igrali vloge poslanci in znameniti državniki, so naravnost veleizdajski. Da, Madjari so že docela pozabili l. 1848/9. Čutijo se neodvisne gospode, druge, zlasti pa slovanske, narode zaničujejo najgloblje. Zlasti Slovaki, Čehi in Poljaki so jim trn v peti. Saj jim samo še ti delajo uspešno opozicijo. Te dni je zopet pokazal list »Egyetértés« uprav prismojen šovinizem. Pišoč o kavalirjih Franca Ferdinanda

ob njegovi udeležbi pri kronanju angleškega kralja, meni ta list, da »imajo cigani vsaj toliko, če ne večjo pravico, kakor Čehi in Poljaki, zahtevati svojega zastopnika«. Madjari se torej vlečejo za cigane, kar je končno docela razumevno, če se pomisli, da tvorijo velik del Madjarov cigani ter da so ogrski cigani po svoji kulturi vendarle bližje Hunom, pradedom Madjarov, kakor Slovani, ki so Hune in tudi Madjare ukrotili!

Vojna v Južni Afriki.

Sestanek burskih voditeljev v Vereenigingu je preložen ter se pred koncem maja ne bo vršil, tako da vojna pred kronanjem kralja Edvarda ne bo končana. Baje pa se je vršilo te dni novo posvetovanje med Milnerjem, Kitchenerjem, Schalk-Burgherjem, Reitzem in Luko Mayerjem. Vojna pa se nadaljuje. V Oranju se vrše velike operacije ter je bilo doslej že 208 Burov ujetih, 10 pa ubitih. Iz Kaplandije je došlo pismo, da ondi še »mrholi Burov«. V zahodnjem in severovzhodnem okraju se potikajo čete, ki so močne 15 do 500 mož. V kratkem se bodo vršili tam hudi boji. Tudi ženske stoje pod orožjem ter se vojskujejo ob strani mož.

Najnovejše politične vesti.

Klerikalni oblastneži. Gornje-avstrijski deželni odbor je poslal poslancu Winterju, ki zastopa mesto Ried, uradni poziv, naj se opraviči zaradi nekega govora v državnem zboru. — Madjarske želje. V ogrskem državnem zboru so tudi razpravljali o bosanskih železnicah, pri čemer so zahtevali zastopniki neodvisne stranke, naj se Dalmacija čimprej priklupi Ogrski, pa tudi okupacijski deželi smatrajo Madjari za svojo last ter so zahtevali, naj se v ta namen čimprej zveže Budimpešta po železnici s Sarajevom. — Nemški naprednjaki snujejo po vseh vseh večjih češko nemških okrajih svoja društva, da tako izrabijo kritične trenutke Wolf-Schönerjevega spora. — Gospodarska vzajemnost z Ogrsko. Tri avstrijske industrijske zveze so poslale dr. Körberju deputacije, ki so izjavile, da je avstrijski industriji ljubše, ako se takoj pretrga gospodarska vzajemnost z Ogrsko, kakor pa, da bi ži-

LISTEK.

Bandit Musolino.

V Lucci na Italijanskem se vrši že dalje časa velezanimiva in senzacionalna obravnava proti brigantu Musolinu, ki ima veliko število sovražnikov, ker je bil v resnici jako nevaren, smel in naravnost grozen bandit, a tudi mnogo prijateljev in čestilk ima, ki ga zagovarjajo in olepšavajo njegove grozovite zločine. Precejšen del ženstva je pač še dandanes, v dobi realizma in pozitivizma, jako dojemljiv za romantiko, za vse nenavadno in izvanredno.

Musolino, ki je bil obsojen baje po krivem radi umora na 20letno ječo, je zaprisegel krvavo osveto, ušel iz ječe, izvršil svojo prisego do pičice, pomoril one, ki so pričali proti njemu, da reši tako svojo »čast«. Cela vojska karabinierjev in vojakov ga je lovila brez uspeha več mesecev, končno pa so ga ujeli slučajno iz lahka.

Človek, ki je doživel vse to, je seveda zanimiv in vreden vsega sočutja ter

tisočerihi solz, ki jih preliva zanj toliko in toliko lepih očesc. Povest njegovega življenja bi ne delala sramote tudi najboljšemu piscu »Schauderromanov«. Saj bi bil Musolino sodrug Karola Moora, rokovnjača Nandeta itd. Osveta, strašna krvava osveta, je še danes v nekaterih narodih globoko ukoreninjena ter velja za nekaj vzvišenega, lepega, junaškega. Da, še danes rešujejo ljudje svojo »čast« s tem, da — pobijajo druge. Rajše umreti, kakor sramotno živeti, to je rajše umreti kot se ne maščevati.

Ker vladajo v Italiji še tuintam taki nazori, se ni nikakor čuditi, da sta narod in aristokracija navdušena za Musolina, ki dobiva dan na dan na stotine pisem, razglednic ter priznanj v vezani in nevezani besedi. Čudno ni, da mu pošiljajo priprosta dekleta in dame iz najvišjih krogov cvetlice, bonbone, zaljubljena pisemca in celo — škapulirje, svete podobice itd.

Musolino jim je zanimiv človek, mučenik s trnjevim vencem na glavi, katero obdaja pa tudi glorijska izrednega junaštva, združeno z mehkoscrcenostjo in praktičnostjo. Kot tak je seveda ljubljeneč nalodane vsega italijanskega ženstva.

»Ženske so me vedno rade imele«, pravi Musolino sam.

Ženske so ga skrivale, ko so ga zalezovali karabinerji, ženske so mu nosile ponoči hrano, ženske so mu šle sedaj v ječi največje prijateljice; one molijo zanj, nabirajo podpise za prošnjo kralju, naj bi pomilostil »nedolžno žrtev justičnega umora«.

Prva Musolinova ljubica je bila neka kalabrijska kmetica deklica, katero je srečal visoko v gorovju. Nesla je težko breme. Kot galanten mladenič jej je Musolino seveda pomagal nesti tovor. Ker je bilo silno vroče, je pokleknila krasotica ob nekem potočku, da bi pila, tedaj pa se ni mogel vzdržati Musolino, skočil je k njej ter jo — vgriznil v beli tilnik. S tem je pridobil njeno srce.

Pozneje se je seznanil s hčerkama nekega posestnika, ki sta obe ljubili Musolina. Hodil je ponoči k njima; ko so že stariši spali, sta mu prinašali jedi in pijače in potem sta mu prepustili še svojo postelj. Mlajša, katere čestilec je bil pravzaprav Musolino, je sedla na stol poleg njega ter je položila svojo glavo na blazino poleg briganta, ki se je vedel vedno

kakor moč časti. Le enkrat je zavrela kri Musolinu, a zadostovalo je, da ga je posvarila starejša: »Musolino, ali se tako vede gentlemen?!«

Tako je pravil Musolino enemu svojih sedmerih odvetnikov, ki ga imajo zagovarjati.

Nekoč se mu je pa izneverila neka ljubica ter se poročila z drugim. Musolino se je priplazil ponoči v spalnico svoje nezveste ljubice, ko moža ni bilo doma, in ji je nastavljal nož na prsa. Ona pa mu je kriče pokazala svojega otroka in ga prosila milosti. To je omečilo roparja, da je jokaje odšel.

Musolino je bil prebrisan razbojnik, a tudi človek, ki hoče »živeti, ljubiti in peti«; bil je Don Juan in pesnik, ki je napravil v ječi že mnogo pesni.

Nekdaj je zapeljal ljubico svojega zapupnika Princija, vsled česar je izjavil Principu oblastim, da hoče Musolina izdati. Zahteval je za to 60.000 lir, katere je razpisala vlada na njegovo glavo ter da ga imenuje karabinierskim podčastnikom. Princip je pokazal karabinierom špijo, v kateri se je skrival Musolino. Špijo je obkolilo 800 vojakov in redarjev pod poveljstvom re-

veli nadalje v negotovosti. — Češki narodni svet bo imel prvo nedeljo deželnozborskega zasedanja svojo sejo, da se posvetuje o jezikovnem vprašanju. — Morilec ruskega ministra Sipjagina je baje stričnik odstopivšega ministra Vanovskega. To je baje tudi vzrok, da se morilčevo ime ni imenovalo.

Dopisi.

Iz Maribora. S koncertom, ki ga je bila tukajšnja Čitalnica dne 4. maja priredila, storilo je društvo važen korak naprej. Ni še dolgo temu, ko smo bili vajeni, pri »koncertih« sedeti v zakajenih prostorih pri mizah ter poslušati večinoma znane nam pesmi. Toda zadnji koncert je bil v velikem obsegu, pri katerem je bilo zgolj umetnostno stališče merodajno. Značilno je že to, da so se peke tri povsem nove skladbe: Madrigal (Em. Beran), Mak (Oskar Dev) in V celici (Ljud. Hudovernik). Poseben sijaj so dale celemu koncertu prekrasne točke gospice Mire Devove iz Ljubljane in violinista g. Beno Serajnika. Že pri prvem nastopu očarala je gospica M. Devova s svojim dovršenim petjem vse občinstvo, toda navdušenje je priklopelo do vrhunca pri naslednjih točkah, ki so povzročile nepopisen aplavz. Občudovali smo milino in preciznost njenega glasu, ki je posebno pri baladi Div in pri Maku, katerega je uglasbil njen brat, izrazil ono čudovito soglasje med besedilom in med melodijo. Gospici se pozna izborna šola g. Hubada, čegar zasluge za slovensko glasbo so neprecenljive. Nič manj ni bilo zaslužno burno priznanje, ki si ga je stekel gosp. Beno Serajnik. Imel je pri klasičnem delu Dvořákovem nocturno prvo vlogo, sam pa sviral Fantasie-Ballet od C. de Beriot. Bolje bi pač ne mogel izbrati. Poslušalci so mogli občudovati njegovo izvanredno tehniko, ob enem pa se naslajali ob melodijoznih zvokih klasične glasbe. Izmed pevskih točk je najbolj ugajala izvirna kompozicija Madrigal od dirigenta g. prof. Emper. Berana. Sploh se je temu v prvi vrsti zahvaliti, da je koncert tako krasno uspel. Sam priznani glasbenik je mojstrsko izvežbal domače in tuje pevce, izmed kojih moramo posebno omeniti gospo Šunkovo, ki je nastopila tudi v šestrospevu iz »Prodane neveste«. Pevske točke sta izborno spremljala gospica K. Dolečkova in g. Družovič iz Gradca. Prva je tudi z občudovanja vredno preciznostjo svirala lep komad iz Verdijeve opere »Aida« ter obudila v nas željo, da to izborno moč stalno pridobimo za Slovensko čitalnico. Predlog bi bilo, ko bi hotel vsako posamezno točko posebe omeniti. Prostorna dvorana »Narodnega doma« je bila natlačena polna. Tudi v gmotnem oziru smemo biti zadovoljni, dasi so bile cene neprimerno nizke. Odbor pa iz tega koncerta, ki je bil tako rekoč prvi večji poskus v tem oziru, lahko povzame nauk, da se v Mariboru prireditve v velikem obsegu vedno bolj posredujejo kakor pa v manjšem in pa, da program vzlic želji po raznovrstnosti ne sme biti — predolg.

darstvenega ravnatelja Wenzelja. Za Musolinovo glavo je bila razpisana visoka nagrada!

Princi je prinesel Musolinu jed, v kateri je bil namešan opij, da bi ropar zaspal. Potem so hoteli vojaki zasesti špijo in dobiti Musolina živega ali mrtvega v roke. Prepričani so bili, da dobe nagrado. Toda opij ni uspaval Musolina. Ko je Musolino povžil jed, se je odločil, da zamenja špijo s kakim drugim skrivališčem. Šel je na južni strani proti izhodu, kjer so stražili trije redarji. Ko so zagledali ti v luninem svitu razbojnika, so bili vsi iz uma.

»Kdo je tu?« je zaupil eden izmed njih. Tedaj pa je bil Musolinu takoj jasen ves položaj. Ustrelil je takoj na Principa, ki ga je spremljal ter ga jako nevarno ranil; redarji so tudi začeli streljati, toda eden se je zgrudil od strahu na tla, druga dva pa sta glasno prosila Boga, naj jima bo milostljiv. Med tem časom pa jo je Musolino seveda popihal.

Zadnja Musolinova ljubica je bila neka brhka planinarica Violanta, ki mu je nosila ponoči v gore hrano ter ga tolažila s svojimi poljubi. A prav tako je odlikovala tudi orožnike, da je izvalila iz njih

Izpred sodišča.

Gospod deželno-sodni svetnik Andolšek je predsedoval predvčeršnjim temle obravnavam deželne sodnije:

1. **Vičanje.** Fant I. Ažman z Viča je tožen, da je pred nekaj časom napadel očeta in sina Makovca s kamenjem, in da je pozneje vrgel celo kol skozi okno Makovčevega stanovanja, vse šipe pobil in s tem storil javno nasilstvo. Obravnava se je preložila in se bo vršil komisionalni ogled na lici mesta.

2. **„Vi ste švindler!“** Na obtožni klopi sedita leta 1859. rojeni agent Andrej Š... iz Spodnje Šiške in leta 1856. rojeni ljubljanski pijanček in agent Ernest Knific, obadva od družbe »Universale«, prvi že radi goljufije predkaznovan. 26. aprila je prišel neki gospod k gospej Dolenčevi ter se je predstavil kot sodni pristav, ki pride v neki, za njenega, v preiskovalnem zaporu sedečega moža odločilni misiji. Dejal je namreč, da ima moč in voljo, da oprosti njenega moža; samo — hm, nekaj denarja, kakih 40 kron potrebuje. Gospej Dolenčevi se pa mož kar ni zdel podoben sodnemu pristavu. Šla je torej v drugo sobo in naprosila ravno navzočega g. O. Verčiča, naj si ogleda sodnega pristava. I temu se mož ni zdel znan. V tem času je pa prišel g. Dolenc, iz preiskovalnega zapora izpuščen, domu. In čuda, — sodni pristav ni spoznal gosp. Dolence, ki je začuden gledal, ko je neznan mož o njem govoril. G. Verčič pa je bil dovolj pogumen, da je naravnost dejal: »Vi niste nikakršen sodni pristav, temveč navadni švindler!« V tem hipu jo je hotel tujec popihati, a g. Verčič ga je došel in pustil aretovati. Izkazalo se je v preiskavi, da je švindel delal sporazumno z drugim tožencem in sta se obsojila vsled tega tudi obadva, in sicer prvi na šest mesecev s postom vsakih 14 dni, drugi pa na štiri mesece tudi s postom. Zadovoljna sta bila obadva, le Š... je prosil, naj se mu — ne odbrije lepih brk, na katere je mož prav posebno ponosen.

3. **Ker je padel na kanton** in se udaril na glavo, da je bil »čist neumen«, je opsoval leta 1875. rojeni dninar Janez Garafol z Vrhniko svojo službo opravljajoč orožnike dne 9. marca. Garafol je že predkaznovan in ko so ga hoteli orožniki aretovati, ker je vključil opominom naprej po cesti razgrajal, jih je opsoval, jim grozil in enemu tudi plašč strgal. Preje je bil spil seveda nekaj »frakeljnov«. Sedel bode sedaj tri mesece v ječi in se vsak teden postil.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. maja.

— **Shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani.** Doslej je naznanilo svojo udeležbo 35 čeških časnikarjev, 23 poljskih, 20 hrvaških, 11 slovaških, 4 ruski, 1 srbski in 36 slovenskih. To je število samo časnikarskih udeležencev, ne ustevisi nekatere slovenske odličnjake, ki bodo počastili shod s svojo navzočnostjo. Ako prištevamo te in pa češke pevce iz Plzna, ki bodo koncertirali tu v soboto, imeli bomo o binkoštnih praznikih res lepo število milih slovanskih gostov v Ljubljani. Posebno nas veseli častna udeležba čeških in poljskih časnikarjev, katerim se bode nudila prilika поблиže spoznati razvoj Ljubljane, o kateri se je časopisje često informiralo preveč iz tujih virov. Slovanski časnikarji si bodo ogledali krasote naše zemlje, kar je ve-

vse tajnosti glede Musolina ter tako svojega ljubimca reševala.

Musolino je baje tudi dober sin in brat, ki nežno ljubi svojo sestro, Ippolito in svojega 13letnega bratca, Romea, kateri je v svojih igrah najrajši poveljnik roparjev.

Musolino še danes nikakor ni izgubil svojega poguma. Norčuje se iz sodnikov, predsedniku kaže osle, damam, katerih je pri obravnavi vedno velikansko število, meče poljubke, smehlja se svojim prijateljem žurnalistom, in je docela uverjen, da bo vzlic mnogim umorom in raznim zločinom — oproščen.

Ako bi mu izpodletelo vse, postavi ga lahko njegova rodbina in njegovi prijatelji kandidatom za parlament, in v imenu socializma in pravičnosti bo prav gotovo izvoljen poslancem. Tako vsaj meni Musolino.

Bandit je danes ideal vseh italijanskih romantičnih duš. Opeva ga narod, opevajo poulični pevci in v Benetkah igrajo večer za večerom dramo »Veselje in žalost Musolina«.

Dà, dà, v času dekadentstva živimo!

J. T.—č.

likega pomena za slovansko alpinistiko in za razširjenje dohoda slovanskih turistov v naše kraje. Poživilo se bode tu v zajedno delovanje slovanskega časopisja. Prepričani smo torej, da bo vse občinstvo slovanske časnikarje radostno sprejelo. Bela Ljubljana pokaži o tej priliki združenim slovanskim časnikarjem, da je res slovenska in da zasluži ime slovanskega središča. Slovenske trobojnice po naših ulicah naj pozdravljajo drage goste! Gg. hišne posestnike prosimo, da se ozirom na važnost sestanka soglasno odzovejo pozivu mestnega župana in pripravljalnega odbora in okrasé svoje hiše s slovenskimi zastavami. Kakor čujemo se češki in poljski časnikarji prihodnjo soboto skupno pripeljejo v Ljubljano.

— **Obč. svet na Bledu** priredi dne 19. maja t. l. ob 3. popoldne v dvorani Lujzinih toplic slovanskim časnikarjem na čast slavnostni banket. Ker se morejo tega banketa udeležiti tudi nečasnikarji, opozarjamo, da se zglasila k temu banketu pošiljajo na županstvo Bleda. Kuvert (s pijačo vred) stane za nečasnikarje 10 kron. Oglasila sprejema županstvo do 14. t. m.

— **Še dr. Šusteršič.** Tudi klerikalni »Prismojenec«, kakor se navadno imenuje »Prim. List«, se je zdaj zopet sprijaznil z dr. Šusteršičem. Svoj čas je »Prim. List« Šusteršiča obsodil, da je kot predsednik »Gosp. zveze« kriv nepošteno agitacije, sedaj mu je pa že žal in sedaj vidi v dr. Šusteršiču jagnje, čegar čistost in nedolžnost izkazuje — cukur-Wolfova izjava. »Soča«, omenjajoč to premembo v mišljenju goriškega »Prismojenca«, dostavlja glede dr. Šusteršiča: »Vitez Jaworski ga (dr. Šusteršiča) je bil spoznal kmalu prav korenito; zato mu je bil dal neke nasproti grofu Coroniniju v kuloarju poslanske zbornice jako lep naslov...« Nam ni znano, kako se je vitez Jaworski pri ti priliki izrazil, znano pa nam je jako dobro, kakega mnenja so najodličnejši člani poljskega kluba, in navedli bi lahko celo vrsto kaj značilnih izjav glede dr. Šusteršiča, ki vse pričajo, da klerikalna stranka ne more imeti boljšega voditelja — v kolikor se gre za korist narodno-napredne stranke.

— **Zgodovina Slovencev.** V klerikalnih listih čitamo naznanilo, da hoče »Leonova družba« v Ljubljani izdati zgodovino Slovencev, oziroma gradivo za slovensko srednjeveško zgodovino, in da je to delo prevzel profesor dr. Kos v Gorici. »Leonova družba« obstoji že lepo vrsto let, doslej pa ni dala še najmanjšega znaka, da sploh živi. Ustanovljena je bila v trenutku velike klerikalne navdušenosti, a do dela ni še nikdar prišla. Če sedaj izda gradivo za slovensko srednjeveško zgodovino, bo to koristno delo, toda da bi bilo to nepristransko delo, to je že v naprej popolnoma izključeno. Družba, ki goji znanost na katoliški podlagi, to se pravi tendenciozno, ta gotovo ne bo ničesar storila, da bi slovenski narod izvedel, kako ga je katoliška cerkev v minolih stoletjih »spreobračala« in ubijala.

— **Kmetijska zadruga.** V soboto je bil razglašen o kmetijskih zadrukah sankcionirani zakon. Ta zakon ustanavlja samo okvir, kateri morajo sedaj popolniti deželni zbori. Lahko si je misliti, kaj bi se zgodilo, ako bi imeli naši klerikalci večino v deželnem zboru!

— **Tridesetletnica zdravnika g. Finza.** Ljubljansko gasilno društvo je imelo v soboto posebno slavlje. Društveni zdravnik g. Franc Finz je namreč obhajal 30letnico svojega delovanja kot zdravnik ljubljanskega gasilnega društva in ob enem 40letnico svoje zdravniške prakse. Gospod Finz je Ljubljančan in sicer se je porodil 20. novembra 1835. S svojo spretnostjo in vestnostjo si je v Ljubljani pridobil občne simpatije. V soboto ga ni slavilo samo ljubljansko gasilno društvo, slavili so ga tudi njegovi tovariši zdravniki, obč. zastop ljubljanski, zastopniki zunanjih gasilnih društev in obilo občinstva iz različnih slojev ljubljanskega prebivalstva. Slavnost se je vršila v Hafnerjevi pivovarni, ki je bila že ob osmih natlačeno polna. Mej drugimi so se slavnosti udeležili tudi župan gosp. Hribar, mestni zdravstveni svetnik gos. dr. Kopřiva, primarij dr. Gregorič, g. d.

Krajec, predsednik zaveze kranjskih gasilnih društev g. Doberlet, več zastopnikov zaveze, častnih članov ljubljanskega gasilnega društva itd. itd. Slavnostni večer je otvoril načelnik ljubljanskega gasilnega društva, g. Stricelj, ki je pozdravil vse udeležnike, zlasti g. župana, zastopnike zdravniške zbornice in predsednika zaveze kranjskih gasilnih društev. Pobočnik ljubljanskega gasilnega društva, g. Turk je v markantnih potezah naslikal v svojem slavnostnem govoru jubilarjeve zasluge, čemur je občinstvo radostno pritrdilo. Jubilar sam je v svojem poznejšem govoru rekel, da nima primernih besedi, da bi se zahvalil za prirejeno mu ovacijo. Potem, ko so govorili gg. župan Hribar, dr. Kopřiva, Doberlet in dr. Gregorič ter v imenu gasilcev g. Stare, je načelnik ljubljanskega gasilnega društva g. Stricelj izročil gospodu jubilarju v spomin na to slavlje in v znak hvalečnosti za njegovo neumorno delovanje v društvu krasno darilo. Po oficialnem delu se je pričela prosta zabava, ki je trajala do pozne noči. Če še omenimo, da je društvena godba ves večer prav pridno in hvalevredno svirala, smo v glavnih potezah označili slavnost tridesetletnice g. Finca. Bil je večer, kakršnih je ljubljansko gasilno društvo doslej le malo doživelo.

— **Koncert „Glasbene Matice“,** ki se je vršil v soboto zvečer, je prav lepo vspel. Poročilo priobčimo jutri.

— **Ženski licej iz Zagreba** pod vodstvom ravnatelja, g. dr. Hojca, podpredsednika »Hrvatske Matice« in treh profesorjev, prišel je danes opoldne v Ljubljano, da si ogleda pripravnico, višjo dekliško šolo, muzej in druge ljubljanske zanimivosti. Zvečer imajo gostje večerjo v »Narodnem domu«. Jutri izlete v Poštojno in dalje na Reko.

— **Vseučiliški zbornik,** o katerem smo govorili v soboto, je sestavil — v družbi z g. B. Senekovičem — g. Janko Polec, ne Jakob, kakor je bilo pomotoma tiskano.

— **Štrajk v Ljubljani.** Štrajk je stopil v drug štadij: vlada je odklonila nadaljnje posvetovanje in tudi delodajalci se nočejo več pogajati. Po sobotnem shodu so šli udeleženci pod vladno poslopje ter demonstrirali po poti. V nedeljo dopoldne so imeli mizarji § 2-shod pri Koslerju. Popoldne je bil zopet navaden shod. Prečitala se je zadnja izjava delodajalcev, ki obsega tri točke: 1.) Delodajalci upeljejo deseturni delavnik od 15. avgusta naprej. 2.) Četrturni čas za zajutrak se upelje takoj. 3.) Radi stavke ne bo nihče odpuščen. Delavci pa so sklenili, da te ponudbe ne sprejmejo in da stavkajo naprej. Danes zjutraj so se primerili prvi večji neredi. Pri justični palači, oziroma pri kavarni »Evropa« se je nabralo nekaj delavcev, ki so hoteli s silo prepričati delo. Orožniki so jih razgnali in so odpeljali uklenjenega nekega delavca, ki se jim je zoperstavljal. Jamstvo za varnost tistih, ki hočejo delati, je prevzela, kakor se čuje, vlada. Tudi se čuje, da nočejo vladni organi dopustiti nikakih demonstracij. Socialni demokratje izjavljajo, da provzročé akcijo v državnem zboru, ako se zgodi le jeden nered. Danes je zopet shod. Shodi se bodo vršili tako dolgo, kakor bode sploh stavka trajala. Število stavkujočih se vedno krči, to pa vsled tega, ker večina tujih delavcev odpotuje. Štrajk-komité dobiva precej podpore. Štrajk utegne še precej časa trajati, ako dobe štrajkujoči res tiste podpore, na katere se zanašajo.

— **Delniška družba Leykam v Dolu (Josefsthal)** je imela v pretečenem letu 272.269 K dobička, dočim je imela 1900. leta 1.227.156 K. Vsled tega se je sklenilo, da se ne dovolijo dividende, nego se porabi 1/4 milijona kron za odpis pri društvenih tovarnah. Navedovanje se pripisuje dejstvu, da so cene surovinam, kakor lesu premogu itd. poskočile, dočim se prodajna cena papirju ni zvišala.

— **V Škofji Loki** nameravajo štrajkati delavci obeh tovarn kisa, Guzeljeve in Kašmanove.

— **Nenavadno talentiran kmet-ski mož** z imenom Jože Rojec, umrl je v 71. letu svoje starosti dne 8. t. m. na Selih pri Šumregu, sodni okraj Trebnje. Hodil ni nikdar v šolo in je znal brati in pisati in učil se ni nobenega rokodelstva

in je znal narediti razun klobuka vse, kar je potreboval za dom: Bil je krojač, čevljar, mizar, kolar, sodar, kovač, ključavničar, tesar, krovec, zidar, kamnosek, urar, puškar i. dr. Ker je bil njegov preživljenski posel poljedelstvo in žganjarsvo, opravljal je navedena rokodelstva brez malih izjem samo za dom, le puške in ure je popravljati tudi drugim, dokler je še dobro videl. V poznejših letih, ko so poljska dela mogle opravljati že mlajše moči pri hiši, pa se je posebno rad ukvarjal s ključavničarstvom in mehaniko. Naredil je več šivalnih strojev na razne načine po lastni iznajdbi. Dva boljše stroja, na katera se more prav dobro šivati, je podaril svojim hčerama, in jih more vsakdo ogledati v Zgornjih Selih blizu Male vasi in v Št. Pavlu pri Št. Vidu. Kar se vidi pri strojih, je razun igel vse delo njegovih rok. V soboto so veleumnega moža položili na domačem pokopališču k večnemu počitku.

— **Z Gorenje Pivke** se nam piše: Dokončana je cesta Trnovo-Knežak. Cesta izpeljana je lepo in zelo položno. Velike zasluge pridobil si je pri tem g. H. Schollmayer, nadlogar na Mašunu, zato so ga v znak hvaležnosti volile častnim občanom občine: Trnovo, Il. Bistrica in Zagorje. Prave vrednosti za Pivko bode pa cesta še-le, ko bode uravnana še naprej do Št. Petra, kar bode stalo čisto malo. Upamo in trdno smo prepričani, da ne bode velezaslužni g. E. H. Schollmayer opustil svojega tozadevno započetega dela in da bode žrtvoval še toliko truda, da bode, kakor mogoče, tudi ostali del ceste uravnani. Povdarjati moramo posebno da je gospod E. H. Schollmayer zaradi svoje velike požrtvovalnosti zelo priljubljen na Pivki. Bodi mu izrečena tu javna zahvala!

Pivčani.

— **Dijaški dom v Celju.** V Ljutomeru je na predlog gosp. dr. Chloupka krožila nabiralna pola za prispevke za »Dijaški dom« v Celju, s krasnim uspehom. Nabralo se je v kratkem 249 K 40 v Čast Ljutomerčanom!

— **Posledica štrajka.** V premogokopu Karpanu v Istri je pred kratkim nastal štrajk. Trboveljska družba, ki je lastnica tega premogokopa, je poklicala bolgarske delavce baje iz Kočevja (!) Neki baron Lazzarini je te tuje delavce razganjal. Bil je vsled tega aretovan in se nahaja še sedaj v zaporu, proti njemu pa se vrši preiskava zaradi hudodelstva javne nasilnosti.

— **Mejnarodna panorama.** Na gornjem Bavarskem je ob reki Ammer vas Oberammergau s kakimi 2000 prebivalci, ki živijo večinoma od izdelovanja svetih podob, razpel itd. Vse hiše so poslikane z dogodkami iz Kristusovega trpljenja in sploh iz svetega pisma. Zahodno od vasi je velikanska skupina soh iz Kristusovega trpljenja. Oberammergau je zaslovela vsled svojih pasijonskih iger, ki se vprizarjajo vsako 10. leto v letnem času in sicer ob nedeljah na prostem. Začetek je nastal l. 1634. ob času kolere, ko so se prebivalci zaobljubili za te igre. Blizoma vsi prebivalci igrajo. Prostor je za 6000 gledalcev. Igra traja 6—7 ur nepretrgoma. Celi prizor je na pol bogocastje, na pol narodna igra. Tudi med temi 10 leti se po leti vprizarjajo igre, a večinoma le iz staropisemske zgodovine. Ta teden vidimo najprej vas in okolico, potem pasijonske igre, slednjič pa še slike igralcev glavnih vlog, kakor so: Kristus, Marija, Janez, Peter, Kajfež.

— **Napad.** Hlapec Jurij Šmejc, Ambrožev trg št. 7, je danes ponoči na Poljanski cesti napadel krojaškega pomočnika Ignaca Pogačarja in ga udaril z neko rečjo po roki, da ga je ranil. Po napadu je zbežal.

— **Z nožem.** Hlapec Anton Pevc in Anton Logar v Kolodvorskih ulicah št. 31 sta se napila žganja. V pijanosti sta se začela ruvati najpopred za šalo, potem pa sta se za resno stepla in Pevc je Logarja večkrat sunil z odprtim nožem in ga ranil.

— **Tri šunke** je ukradel včeraj popoldne neznani tat v Česnovarjevi gostilni na Dolenjski cesti. Šunke so se hladile na oknu.

— **Tatvina.** Perici Alojziji Fabjanovi na Zaloški cesti št. 14 je bil ukraden iz omare v sobi zlat za 20 kron.

— **Briljant izgubil** je iz prstana včeraj dopoldne na poti od strelišča v Podrožniku po cesti na Rožnik in po Bleiweisovi in Marije Terezije cesti trgovski agent A. T. Brilant je vreden 500 K.

— **Vlak povozil** je na poti v Dosestnico Uršo Koprivčevno iz Račne št. 9. Odrngalo jej je desno nogo. Prepeljali so jo v deželno bolnico.

— **Nepoštena hlapca.** Policija je aretovala danes dopoldne hlapca Alojzija Marinška na Mestnem trgu št. 11, ker je sumljiv, da je svojemu prejšnjemu gospodarju Alojziju Pevčiču, posestniku v Zelmljah pokradel zlatnine v vrednosti 75 kron. Tudi svojo sedanjo gospodinjvo v Ljubljani je okradel. — Nowotnega hlapca Jurij Urškiec je bil tudi aretovan, ker je svojemu gospodarju kradel slaščice. Pod njegovo posteljo so našli poln zabojček slaščic, katere je hotel odposlati domov.

— **Suho meso** je dišalo delavki F. F. na Selu in zato ga je hotela po ceni pridobiti. V Šolskem drevoredu je ukradla mesarju Ivanu Zajcu kos suhega mesa, a je bila pri tatvini zasačena.

— **Slabo vreme** je krivo, da je Ivan Babnik z Gline postal tat. Prišel je v mesto brez dežnika. Bilo je takrat še lepo vreme. Ko je začelo deževati, je šel pred Dolenčevo prodajalnico na Marijinem trgu in ukradel dežnik, ki je visel zunaj pred prodajalnico. Toda dolgo ni bil pod streho ukradenega dežnika. Tatvina se je takoj opazila in tat se je takoj ujel. Moral je dati dežnik nazaj in iti na rotovž pod streho.

— **Povozil** je na Sv. Martina cesti neki kolesar osemletno Amalijo Čukovo. Deklica je na glavi in rokah poškodovana.

— **Izgubljene reči.** Na Dunajski cesti je izgubila zasebnica I. D. zlato, podolgasto brožo s tremi dragocenimi kamenčki. — V mestu je bil izgubljen zlat poročen prstan. — Na Mestnem trgu je izgubila služkinja U. J. novo, črno usnjato denarnico z dvema američanskima bankovcema. — Na poti od Sv. Florijana ulice po Šentjakobskem trgu in čez most do Krakovskega nasipa je izgubila delavka F. G. denarnico s petimi kronami in z raznimi listki. — Krojaški vajenec I. K. je izgubil v Šelenburgovih ulicah bankovec za 20 kron. — Šivilja T. B. je izgubila na Sv. Petra cesti zlat prstan z zelenim kamnom.

— **Strelnski klub „Triglav“** ima svoj sestanek jutri v torek 13. maja v gostilni »pri Kroni« v Gradišči. Sklicuje »Jaka«.

• **Najnovejše novice.** Stavka rudarjev v Severni Ameriki. Danes bi se imela pričeti splošna stavka rudarjev v Pensilvaniji. — Vodno silo Mure hoče izrabiti znana tvrdka Reininghaus ter je stopila v tanamen v zvezo z veleindustriji Feuerlösch in Edvard ter Viktor Keil. Naprava bo močna 300 konjskih sil ter bo gonila Reininghausove pivovarno v Gradcu in druga industrijska podjetja. Naložni kapital znaša 1½ milijona kron. — Vlom v grško kraljevo vilo. V vilo Dekelia v Tatajonu so vlomili tatovi ter odnesli dragocenosti za velike svote. Prijeli so pet stražarjev orožnikov, pri katerih so tudi našli ukradene zaklade. — Sleparski plemstvo. Notarja v Horici, dr. Antona Ružeka vitez Rojme, so zaprli, ker si je svoje plemstvo prisleparil pa tudi drugim pripomoget na sleparski način do plemstva. — V Pragi se je v petek otrovala 21letna dekla Neža Hradčanská, baje iz nesrečne ljubezni. — Pes policist. V Bazileju sta pripeljala v neki hotel dva gospoda velik kovčeg ter rekla, naj ostane v sobi, da drug dan prideta; zvečer pa, ko je gostilničar spustil psa, je ta začel okoli kovčega lajati. Gostilničar je odprl siloma kovčeg in ondi je bil zaprt oborožen mož, ki je imel seboj vse orodje, da oropa blagajno. Zjutraj pa sta prišla omenjena dva »gospoda«, katera je policija takoj aretirala.

• **Strahovita katastrofa na otoku Martinique.** Odkar je Vezuv zasul rimski mesti Herkulanum in Pompeji, ni bilo tako grozne katastrofe, kakršna se je dogodila pretečeni četrtek zjutraj ob 7. uri na francoskem otoku Martinique. Vse kaže, da je ta katastrofa še veliko večja, kakor je bila ona l. 1883., ko je izginil Sunda-otok Kra-

katau z vsem prebivalstvom vred. Na otoku Martinique je narava ugonobila okrog 40.000 ljudi, v tem ko se trese za svoje življenje še na stotisoče prebivalcev drugih otokov. Katastrofa na Martiniqueu je povzročila 1350 m visoki vulkan Mont Pelée. Ta je, kolikor se ve, prvokrat bruhal l. 1762., potem l. 1792. in zadnjič 6. avgusta 1851. leta. Zadnjih 50 let ni bilo niti dima iz njega, da, napolnjen je bil skoro ves čas z vodo. V obče se sodi, da je bruhanje tega vulkana samo začetek prestrašive revolucije v notranjosti naše zemlje, katere posledice bodo občutili vsi kraji takozvanega Karaibiškega morja. Otok Martinique spada k skupini Malih Antil. To je dolga vrsta otokov, ki se začne blizu južno ameriškega ozemlja z angleškim otokom Trinidad in seže do otoka Portoriko. Vsi ti otoki so vulkaničnega postanka, na vseh se nahajajo vulkani in strokovnjaki uče že davno, da tam, kjer sta sedaj mehiški zaliv in Karaibiško morje, je bila nekdanja zemlja in da je grozovita vulkanična katastrofa pred tolikimi in tolikimi leti potopila ta svet, ki je moral po obsegu biti tako velik, kakor evropska Rusija. Ostala je le tanka proga, tista, ki veže severno in južno Ameriko. Na Martiniqueu ni nihče pričakoval take katastrofe. Ljudstvo je mislilo, da so vulkani ugasnili, dokler jih ni Mont Pelée nepričakovano poučil 8. t. m. o celi svoji grozi. Ves otok se je začel silno tresti, iz gore je bruhnil ogenj in med groznim bučanjem je bilo v najkrajšem času zasuto mesto St. Pierre z okolico vred z žarečo lavo, kamenjem in pepelom. Iz vulkana je pridrla bajé tudi voda ter zalila vse mesto. Le kakih 30 oseb se je rešilo na francoski parnik, dočim je izgubilo življenje nad 40.000 oseb, med njimi nad 1000 Evropejcev, posebno Francozov in Angležev. Vse blizu obrežja se nahajajoče ladje — 18 na številu — so se vžgale ter se potopile z vsem moštvo. Pozneje so skušali nekateri parniki bližati se nesrečnemu otoku, toda videli so le od daleč kup pepela na mestu glavnega mesta, od koder se je vzdigal dim in plamen. Na obrežju so ležali križem mrtveci, ki so se bili hoteli rešiti na ladje. Francosko kolonialno ministrstvo je poslalo pol milijona frankov za prvo pomoč, a na svojih poslopih je razvesilo črne zastave v znak žalosti. O katastrofi se ve sedaj samo to, kar so brzojavno sporočili kapitani raznih parobrodov, ki so se mudili v St. Pièrre. Angleški parobrod »Esk« se je peljal pet milj daleč mimo otoka Martinique, ko ga je obsul pravi dež samega pepela. Kapitan je odposlal čoln proti otoku, a mornarji so videli same plamene in se niso upali iti do kopnega. Tudi kapitan francoske križarke »Suchet« poroča, da je bilo mesto St. Pièrre v četrtek popoldne popolnoma v ognju, da je uničeno mesto in vsa okolica. Ta kapitan sodi, da je okrog 40.000 ljudi ponesrečilo. Kapitan parnika »Rodam« javlja, da je bilo med katastrofo kakor v peklu. Goreča lava je padala kakor toča, 12 mož njegovega parnika je ponesrečilo; dva mornarja sta od strahu zblaznela, skočila v morje in utonila. Francoski parnik »Pouyer-Quartier« je doslej pripeljal v Fort de France 450 rešenih ljudi in se vrnil v St. Pièrre, da poišče, če je še kdo drugi utekel smrti. Med ponesrečenci sta tudi guverner Montes in vojni zapovednik Gerbaut. Samo jedno vas, Morne-Rouge, ni zadela katastrofa, in se sodi, da so tja zbežali tisti, ki so se mogli rešiti. Francoska vlada je takoj poskrbela, da se pripelje živeža na Martinique in da se začne obsežna rešilna akcija. Tudi na drugih antilskih otokih so začeli vulkani delati. Ponekod so med otoki pretrgani kabli, vulkani bruhajo in zemlja se trese. Iz poročil, ki jih je dobila angleška vlada, se vidi, kako velika da je nevarnost. Velika katastrofa se je morala primeriti na otoku Saint-Vincent, kajti vulkanični pepel je zapadel celo na sosednem otoku Barbados in traja ta pepelnati dež še vedno. Barbados je od St. Vincenta tako oddaljen, da vozijo parniki 12 ur. Tudi otok St. Vincent

je vulkaničen. Prebivalcev ima 44.000. Iz St. Lucie se javlja, da je na tem otoku doslej 30 oseb ponesrečilo. Potresi in vulkanični izbruhi so se tudi primerili na otokih Guadeloupe in Dominik. Prebivalci teh in drugih otokov milo prosijo ameriške kapitane, naj jih popeljejo proč. Seveda je le malokdo tako srečen, da to doseže.

• **Nečuvana sleparka.** V Parizu se bo doigrala v kratkem misteriozna sleparska aféra neke gospe Terezije Humbert, rojene Daurignac, o kateri piše »Neue Freie Presse«, da bi ne mogla splesti fantazija dvajsetih romanopiscev, združena z rafinementom dvajsetih prebranih odvetnikov take mreže zvijače, kovarstva, ljubavnih povestij, denarnih afér itd., kakršna je ta, znana z imenom »aféra Humbert Crawford«, katera vznemirja ves Pariz. — Leta 1883. je umrl baje v Ameriki neki Robert Henry Crawford, bogataš, ki ni imel nikakega posestva, niti priproste hišice, niti pohištva, pač pa 100 milijonov frankov v gotovem denarju in vrednostnih papirjih. Vse to premoženje je ostavil neki deklici z dežele, Tereziji Daurignac v oporoki, ki je imela datum: Nica, 6. septembra 1877. A našla se je še druga oporoka prav istega datuma, po kateri naj bi dobivala T. Daurignac, pozneje omožena Humbert, le skromno letno rento. Oglasila sta se tudi dva nečaka umrlega Crawforda, ki sta se tožarila z gospo Humbert, se pobotala z njo, a se pozneje zopet tožarila. Vse je kazalo tako, da dobi gospa Humbert v kratkem prav gotovo 96 milijonov frankov, vsled česar je imela povsod prav ogromen kredit. Kupila je več gradov in posestev, v Afriki je kupila celo kneževino. Ustanovila je list, v Parizu banko, zidala je več dobrotelnih zavodov itd., nadalje je ustanovila zavarovalnico, za katero je dobila tudi papežev blagoslov, — a vse to na — upanje. Čudno je pa, da ni poznal nihče umrlega milijonarja, niti ni nikdo razum gospe Humbert, njene sestre in njenega moža — nihče ni videl njegovih nečakov, vsi njiju naslovi so bili doslej napačni. Vse kaže, da je živel rodovina Crawford le v domišljiji gospe Humbertove, ki je vodila za nos različna sodišča in odvetnike ter je doslegla v svoji zvijačnosti, lažnivosti in neprimerni zvitosti, da se je vlekla za nič in nič tožba med namišljenimi nečaki milijonarji in njo celih 20 let. Gospa Humbert je napravila 58 milijonov dolga le vsled svoje rafinirane lažnivosti, s katero si je izmislila ves roman, sedaj pa je z možem odvetnikom brez sledu — izginila.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. maja. Ta teden bo imela poslanska zbornica vsak dan seje in tudi večerne seje v namen, da se do sobote dožene proračunska razprava. Ako se to zgodi, se skličejo deželni zbori že prve dni meseca junija.

Dunaj 12. maja. Veleoficiozna »Montagsrevue« javlja, da je sarajevski nadškof Stadler poklican ad audiendum verbum k cesarju.

Trst 12. maja. Znani voditelj laških socialnih demokratov, tiskar Karol Učekar, je vsled srčne kapi nagloma umrl.

Budimpešta 12. maja. Včeraj je delegacija razpravljala o okupacijskem kreditu. Poročilo je po dolgem obotavljanju prevzel Vuković.

Pariz 12. maja. Včeraj so se vršile ožje volitve, ki so prinesle marsikako presenečenje. Millerand in Brisson sta oba zmagala, propadel je nacionalist Dausset. Na otoku Martinique se volitev ni vršila, ker vsled katastrofe ni več volilcev. Pri ožji volitvi so bili voljeni: 3 konservativci, 17 nacionalistov, 16 protivladnih republikancev, 29 republikancev, 42 radikalcev, 42 radikalnih socialcev, 21 socialnih demokratov in 4 socialni demokratje Guesdeove stranke. Končni izid volitev je: Med 587 poslanci je 50 konservativcev, 59 nacionalistov, 99 protivladnih republikancev, 111 republikancev, 129 radikalcev, 30 radikalnih socialcev, 43 socialnih demokratov in 6 socialnih demokratov Guesdeove stranke.

Zahvala.

Za znaten dar 50 K, ki ga je slavna okr. hranilnica in posojilnica v Idriji blagovolila nakloniti tuk. ubožni šoli, izreka šolsko vodstvo naj. srčneje zahvalo. Dal Bog posnemalcev!

Šolsko vodstvo v Glediciu,
dne 10. maja 1902.

Davorin Tratnik, učitelj-voditelj.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v 24 urah
10.	9. zvečer	731.5	7.0	sl. svzhod	oblačno	7.8 mm.
11.	7. zjutraj 2. popol.	732.5 732.5	7.1 9.8	sl. svzhod sl. sszh.	dež del. jasno	7.8 mm.
"	9. zvečer	732.6	8.9	brezveter.	oblačno	0.9 mm.
12.	7. zjutraj 2. popol.	732.3 729.8	6.3 16.4	sl. svzhod sr. jvzhod	megla pol. oblač.	0.9 mm.

Srednja temperatura sobote in nedelje 7.3° in 8.6°, normale: 13.4° in 13.5°.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	101.65
Skupni državni dolg v srebru	101.55
Avstrijska zlatna renta	120.65
Avstrijska krona renta 4%	99.65
Ogrska zlatna renta 4%	120.80
Ogrska krona renta 4%	97.75
Avstro-ogrsko bančne delnice	1600 —
Kreditne delnice	870 —
London vista	240 42 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117 32 1/2
20 mark	23.47
20 frankov	19.09
Italijanski bankovci	93.35
C. kr. cekini	11.33

Prežalostnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom tužno vest, da je Bog Vsemogočni izvolil našo ljubljeno soprogo, ozir. hčerko, sestro, teto in svakinjo, gospo

Dragico Milač roj. Vertnikovo
posestnico v Zagorji ob Savi

včeraj 11. maja predpolnoči ob 11. uri, po dolgotrajni mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti v 42. letu njene dobe, poklicati k sebi.

Truplo predrage ranjce se bode v torek, 13. t. m., ob 5. uri popoldne v mrtvašnici pri sv. Krištofu blagoslovilo in potem na pokopališču ravnatom materi zemlji izročilo.

Sveta maša posmrtnica se bode brala pri oo. Frančiškanih v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 12. maja 1902.

(1119)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancom izrekam tem potom najsrčnejšo zahvalo za sočutje ob dolgi in mučni bolezni mojega ljubega brata

Jurija

kakor tudi za častno in tako obilo spremstvo k njegovemu zadnjemu počitku.

(1118)

V Litiji, dne 10. maja 1902.

Luka Svetec,
c. kr. notar.

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, vseh pritliklin in vporabe vrta, se dá od 1. avgusta v najem.

Natančneje na **Kuhnovi cesti št. 23, I. nadstropje, desno.** (1100—3)

Radi slabega zdravja oddam svojo dobro obiskano, popolnoma z blagom založeno

trgovino

s mešanim blagom ter vinom na debelo in drobno takoj v najem za eno ali več let.

Osebe morajo biti zdrave, močne, samične, slovenskega jezika in trgovine zmožne, na dobrem glasu, iz dobrih hiš, z dobrimi spričevali. Z dežele imajo prednost. Kavcija se zahteva po dogovoru.

Natančneje se izve pri (1083—4)

Mateju Kobal-u v Idriji.

Površnike

po najnovejšem kroju

priporočata 2 (1051—2)

Gričar & Mejač

— Ljubljana —

Prešernove ulice št. 9.

200 met. železnih cevi

6—12 cm. v premeru (1102—2)

— se želi kupiti. —

Kdo? pove upravnistvo »Slov. Nar.«

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni vozovi I. in II. razreda). — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Rudolfovo, Straže-Toplce, Kočevje. Ob 1. uri 5 m popoldne osebni vlak v Rudolfovo, Straže-Toplce, Kočevje. Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Rudolfovo, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak v Trbiž. — Ob 11. uri 16 m popoldne osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzeň, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak v Dunaj, Ljubno, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Linca, Budejovice, Plzeňa, Marijinih varov, Hebr, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Rudolfovega in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne osebni vlak iz Straže-Toplce, Rudolfovega, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer osebni vlak iz Straže-Toplce, Rudolfovega, Kočevja. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer in ob 10. uri 25 m zvečer, po slednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Več spretnih krojačev

za trajna večja in boljša dela vsprejme takoj (1097—3)

Josip Pogačnik
krojač v Radovljici.

Specijalitete
fine kave, novo dobavljene
priporoča (415—70)

Edmund Kavčič
Prešernove ulice, Ljubljana.
Poštne pošiljke 5 kil franko.

Hôtel

v večjem mestu na zelo ugodnem kraju na Dolenjskem

se odda takoj v najem.

Več se izve v zalogi Puntigam v Ljubljani. (1116—1)

Izgubil

se je dne 30. aprila na kolodvoru Podnart-Kropa, iz ljubljansko-trbiškega opoldanskega vlaka

pes

bel dolgdlakast Fox-Terrier, s črno marogo na desnem ušesu in nad očesom, ki ga doslej ni bilo mogoče najti. Isti se kliče „Trim“ in ima na kovinski ploščici usnjatega ovratnika udolbljeno ime: „Baronin Ramberg, Görz, Peuma“.

(1031—3)

Pošten najditelj naj o tistem psu za dobro najdenino obvesti: barona Ramberg, Victring pri Celovcu.

Ure

za birmanska darila

priporočata

v veliki izberi

Friderik Hoffmann

(1086—3)

Ljubljana, Dunajska cesta.

Anton Bizjak

trgovca

Julija Bizjak rojena Požek

— poročena. —

(1117)

Rečica ob Paki

Metlika

dne 12. maja 1902.

Uvažno naznanilo!

Ker sem se hotel, kakor znano 1. maja 1902 iz svojih začasnih založnih prostorov na sv. Petra cesti stalno preseliti na Mestni trg št. 5., in to mi je, žalibog, slučajno izpodletelo, sem primoran, ker se mi je tudi odpovedal najem ene izmed mojih dosedanjih prodajalnic, nabavljeno blago po ceni oddati, in zato so od današnjega dneva vse cene znatno znižane in od 20. maja bo

velika prodaja ostankov

za vsako možno ceno.

Vse cenjene kupce upam v istini z jako nizkimi cenami odškodovati, ako morda pri obisku moje sedanje prodajalnice naletite na nekoliko nereda zaradi premnovega blaga v prodajalnici.

(487—23)

Z velespoštovanjem

FRIDERIK HODSCHAR

Ljubljana

„pri Amerikancu“.

Sv. Petra cesta št. 4 in 6.

„pri Amerikancu“.